

خودکشی و آسیب به خود

خودکشی مرگی است که عمداً به دست خود شخص حاصل میشود. خودکشی راهی برای رهایی از یک مساله یا بحرانی است و با نیازهای باطل یا برآورده نشده، احساس ناامیدی و استرس غیرقابل تحمل رابطه دارد. خودکشی یک اورژانس در حرفه بهداشت روان محسوب میشود.

مداخلات مربوط به خطر اقدام به خشونت برای

خود یا دیگران:

- از بیمار در مقابل صدمه به خود محافظت کرده و امنیت محیط و دیگران را فراهم کنید. اگر سایر درمان‌ها (صحبت کردن، کاهش استرس) در کاهش رفتارهای آسیب‌زا موفقیت‌آمیز نبود ممکن است نیاز به استفاده از شیوه‌های تنهائی، زمان آرامش و یا مهارت‌آمیزی به عنوان آخرین مداخله باشد.

- محرکات محیطی را به حداقل برسانید یا بیمار را به مکانی آرام تر وساکت تر همراهی کنید.

- ابراز احساسات صادقانه را تشویق کنید، از طریق بحث و جستجو به بیمار کمک کنید تا نشانه‌های امید را در زندگی خود تعیین کند.

- اجازه دهید که بیمار احساسات خشمناک خود را به طور مناسب ابراز کند.

- بیمار را تشویق کنید اضطراب و احساسات خود را بیان کند.

- منابع جامعه را که بیمار از آنها به عنوان سیستم حمایتی در هنگام احساس خودکشی میتواند کمک بگیرد را مشخص کنید.

- وسایل نوک تیز یا وسایلی که لبه تیز دارند را از محیط بیمار دور کرده و وسایل جاگیر و مبلمان را تا حد امکان در نزدیکی دیوار قرار دهید.

- بیمار را در تمرینات پایه درمانی جهت کاهش استرس شرکت دهید.

- بیمار را در پیاده روی همراهی کنید و برای او سایر فعالیت‌های حرکتی را در محیطی باز و امن فراهم کنید.

- تمجید از بیمار در استفاده از انرژی فیزیکی خود در مسیر مناسب که به صدمه دیدگی یا حادثه ختم نمیشود.

بیمارستان شهید محمد منتظری

مراقبت روان پرستاری در مسمومیت های دارویی و خودکشی

تاریخ تدوین: ۱۴۰۱/۰۳/۲۳

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۰۹/۱۰

تاریخ بازنگری بعدی: ۱۴۰۷/۰۹/۱۰

کد: MH.BR.PE.INM.۲۸۹

واحد آموزش به بیمار

- سروصدا و محرک های محیط را کاهش دهید
یا در صورت مشاهده علایم اولیه
پرخاشگری، بیقراری یا درماندگی بیمار را به محیط
ساکت تر و آرام تر همراهی کنید.

- به بیمار پیاموزید تا در اولین مراحل
ناامیدی، عصبانیت، دشمنی یا بدگمانی به شما
مراجعه کند، تا اینکه منتظر بماند افکار و احساسات
منفی از کنترل خارج شوند و منجر به خشونت
شوند.

- از تلاش بیمار در جهت کنترل خشم یا خشونت
نسبت به خود و دیگران تمجید کنید.

- مهمتر از همه با بیمار وقت صرف کنید.

- بیمار را بطور پیوسته و نامنظم کنترل کنید.

- به حمایت و پایش طرح درمانی روانی-اجتماعی
و دارویی تجویز شده برای بیمار ادامه دهید.

- به تهدیدات کلامی یا اظهارات خشونت آمیز که
مستقیماً مورد توجه خود شخص یا دیگران است
گوش دهید.

- به بیمار کمک کنید تا عصبانیت و رفتارهای
مختل کننده و نامناسب خود را به شیوه درمانی اما
با رفتارهای مستقیم و محکم مدیریت کنند. دادن
دارو همچنین ضروری است.